

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Anem per feina!

El proper u de maig celebrem la festa de Sant Josep Obrer, patró dels treballadors, data que coincideix amb la Jornada mundial del treball. En la història d'aquesta diada, hi ha un llarg camí de lluita, sofriment, esperança i èxit. La Doctrina Social de l'Església ha tractat incansablement de protegir els drets dels treballadors i ha incidit en la transformació social del món laboral.

Amb motiu de la festa del treball de l'any passat, el papa Francesc ens va fer arribar la seva preocupació amb un missatge de *Twitter*: «el treball és un element fonamental per a la dignitat de la persona». El drama de l'atur provoca desànim i inseguretat econòmica i, en casos extrems, ens porta a situacions de pobresa i de misèria.

Ja fa molts anys que a l'arxidiòcesi de Barcelona li preocupa l'atur i la precarietat laboral. El passat mes de març el Seminari Conciliar de Barcelona va acollir la XXXI Trobada d'Estudi de la Pastoral Obrera de Catalunya, en la qual van participar totes les diòcesis amb seu a Catalunya. L'objectiu d'aquesta jornada era consolidar la protecció social de la població activa desocupada.

Cadena de treball en una fàbrica a l'inici del s. XX

No podem tancar els ulls davant d'aquells que malviuen amb pocs recursos ni davant d'aquells que treballen en males condicions. Moltes persones que recorren a Càritas el primer que demanen és feina. Amb una feina, la persona hauria d'aconseguir el sosteni-

ment bàsic per a ella i per a la seva família. Ara bé, actualment les ofertes de feina que hi ha al mercat laboral són escasses i les que hi ha no sempre situen el treballador al centre, com a prioritat. Per això, davant de la necessitat s'accepten feines precàries, que

impedeixen una vida digna i el correcte desenvolupament de la família. Cal que governants, empresaris, directius i sindicats treballem en una mateixa direcció i ens esforcem per fer el possible perquè tothom tingui accés a un treball decent que garanteixi una vida digna.

La manca d'accés a un treball decent no només és un problema econòmic i social, sinó també d'ordre moral i espiritual. Si els principis morals no guien l'activitat econòmica i l'acció social i política, difícilment resoldrem els problemes que persisteixen al mercat laboral i que afecten tantes persones i famílies. El treball decent és un dret fonamental de la persona, imprescindible per construir una societat més justa, pròspera i cohesionada.

Tenint en compte la invitació que el papa Francesc ens fa a *Evangelii Gaudium*, cal que ens preguntem si fem tot el possible per oferir l'Evangelí i l'encontre personal amb Jesucrist en el món laboral. L'encontre amb Jesucrist, la confiança de saber que som en mans de Déu i guiats per l'Esperit Sant transforma les nostres vides i transformarà el món del treball.

Benvolguts germans, anem per feina! Que el proper dimecres, dia u de maig, puguem celebrar tots la festa de sant Josep Obrer amb esperança i que la feina sigui sempre una font de vida. Que Déu us beneeixi a tots!

ACTUALITAT

«Que el Senyor ens ungeixi amb l'oli de la fraternitat»

Dimarts 16 d'abril, el clergat diocesà es va aplegar a la Catedral per celebrar la tradicional Missa Crismal, que va presidir el cardenal Joan Josep Omella, i que va concelebrar amb el cardenal Lluís Martínez Sistach, els bisbes auxiliars Sergi Gordo i Antoni Vadell, i més de 400 preveres; també hi van participar un nombrós grup de diaques. En aquesta missa, signe de la comunió eclesial, es beneeixen els Sants Olis dels malalts, dels catecúmens, i el sant Crisma, que s'utilitzaran durant l'any.

En l'homília, el cardenal Omella va dir: «L'amor és l'ungüent de la fraternitat i ens fa constructors de fraternitat. Déu ens ungeix amb l'oli de l'alegria. Els Sants Olis que beneïm tenen la missió d'ungir la fe baptismal d'esperança i caritat». Finalment, l'arquebisbe de Barcelona va demanar a tots els assistents «viure una setmana realment santa». En aquesta celebració es va pregar, especialment, per als preveres que celebren el 50è i el 25è aniversari d'ordenació. Trobareu els seus noms a la 4a pàgina.

ENTREVISTA

Sant Francesc, ben present

EDUARD REY

El provincial dels Caputxins de Catalunya, fra Eduard Rey, ha estat elegit president de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC) per als propers quatre anys. Pren el relleu del P. Màxim Muñoz, que n'ha estat president els dos darrers mandats. «Si sabem ser testimonis que Déu és real, la vida religiosa té futur; reduir-se no és el mateix que desaparèixer, i l'Església no és completa sense nosaltres», afirma fra Eduard.

Com és que sant Francesc continua essent un referent per a cristians i no cristians?

Sant Francesc connecta en profunditat amb algunes inquietuds del nostre món actual. No és casual que el papa Francesc hagi titulat la seva carta sobre ecologia *Laudato si'* citant sant Francesc, ja que ell és el sant que diu germà i germana a la terra, a l'aigua, al vent i als animals. També és un sant que ens parla del diàleg entre cultures i que se l'associa al desig de pau.

Quin va ser l'impacte testimonial que li va descobrir la vocació franciscana?

La vocació va ser una experiència molt interior, molt meua, que jo vaig sentir molt de Déu. Però és evident que conèixer els frares caputxins de Sarrià —especialment en la seva vida conventual, i no sols en la seva acció pastoral— va ser un factor molt important perquè em decidís per ells. No va ser tant el testimoni d'un frare com el d'una fraternitat.

Quines són les prioritats dels caputxins catalans en el moment present?

Crec que la prioritat principal ha de ser anar a fons en l'experiència de fe i atrevir-nos a parlar de Déu. La vida religiosa no es pot entendre des d'un discurs purament ètic o de valors, perquè és absurda si no pressuposa la crida a un tipus concret de relació amb Déu. Les tres renúncies dels vots: pobresa, obediència i castedat, pretenen situar la persona en un àmbit on el sentit de la pròpia vida penja directament de Déu i sense Ell es perd. És una experiència que s'ha de fer sense *edulcorants*.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Mestres seguint el camí d'Emmaús

Situats en l'actual i concreta realitat social, política, econòmica, cultural, eclesial, potser convindria als educadors cristians aturar-se i reflexionar sobre el testimoni de fe i d'identitat cristiana en la missió docent, amb molt desig de servei a les persones implicades i amb molta fidelitat a Jesús i a la construcció del Regne.

En una recent trobada d'educadors, prop de tres-cents professors de religió catòlica de l'escola pública i concertada, consideraren el darrer Sínode dedicat als joves. En acabar la jornada, llegiren un manifest en el qual s'acosten a la realitat, afirmant: «Els mestres i professors de religió hem de fer de la nostra classe un nou camí d'Emmaús, de relació personal i social en què tots els alumnes se sentin acollits amb estima, valorats per allò que són, i atesos d'acord amb la seva situació personal. Els mestres i professors hem d'escoltar, estar-hi disposats i tenir-ne l'actitud. Disposats a escoltar uns joves que volen ser escoltats i, molt sovint, també acompanyats. Els joves, nois i noies, cerquen en els adults que els envoltem, potser sense saber-ho, actituds com les del Ressuscitat camí d'Emmaús, actituds que acompanyin el seu creixement en edat, saviesa i humanitat; que

donin sentit a les seves vides, a les relacions personals, a allò que els ocupa i preocupa. És missió nostra acompanyar perquè, discernint, prenguin decisions vàlides, autèntiques i responsables». «¿No és veritat que el nostre cor s'abrassava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?» (Lc 24,32).

No hi podien faltar unes paraules de compromís personal: «Maldarem per apropar [...] els infants i joves a Jesús, a la seva presència real en el món, en la vida quotidiana, en les persones i les situacions [...] en els dons rebuts i en les habilitats adquirides i que són convidats a posar al servei dels altres, en especial dels que més ho necessiten. També [...] a la comunitat dels creients, l'Església, o perquè augmenti el sentit de pertinença dels que ja se'n senten membres. Disposats a compartir la fe, sense pors ni prejudicis, amb persones diverses i diferents, units tots per un Déu que és Pare. Ens comprometem, malgrat les nostres debilitats i fragilitats, a fugir de la mediocritat, a ser fidels als ensenyaments de Jesús amb molta consciència de realitat i amb molt desig de servei als alumnes». «Queda't amb nosaltres» (Lc 24, 29).

FRATERNITAT

FRA JOSEP MANUEL VALLEJO

Manual de relacions fraterne

El Sermó de la Muntanya és un magnífic manual per a la convivència. A la comunitat de Mateu devien tenir força problemes de relació, perquè l'evangeli dedica molts fragments al perdó de les ofenses i a tallar tot tipus de ressentiment. Ho diu molt clar al final del Parenostre, «si perdoneu als altres les seves faltes, el vostre Pare celestial també us perdonarà a vosaltres; però si no els les perdoneu, el vostre Pare no us perdonarà les vostres» (Mt 6, 14).

El Sermó de la Muntanya no para d'exhortar a no tenir en compte al meu germà el mal que m'ha fet; a no malparlar-ne, a no tornar-nos-hi, a no judicar... «Se us va dir: No mataràs, però jo us dic: qui insulta el seu germà està en la línia de l'homicidi» (Mt 5,22). «Estimeu els

vostres enemics», vulgueu el seu bé, pregueu per ells. Per què? Perquè és l'única forma de conivència. I els enemics no són els de fora, són els qui conviuen amb nosaltres i ens costa *aguantar-los*.

A la Creu, Jesús dona la clau per reconciliar les relacions: «Pare, perdona'ls perquè no saben el que fan» (Lc 23,34). Què diferent és dir, quan ens fan una ofensa: «No hi ha dret, mira el que m'han fet», que dir: «No saben el que fan». En el primer cas, m'indigno, i en el segon, disculpo.

El capítol 18 de sant Mateu és un discurs aplicat a les relacions fraterne: cal fer-se com un infant, considerar el pecador com una ovella perduda, donar setanta vegades set, no oblidar mai tot el que se'ns ha perdonat, perquè som deutors del perdó de Déu.

Lectures de la missa diària i santoral

29. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jn 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominica, doctora de l'Església i copatrona d'Europa. Sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Dimarts [Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Celebració litúrgica de la Mare de Déu de Montserrat patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947). Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà). Sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. ■ Dimecres [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8]. Celebració litúrgica de Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456). Sant Josep, obrer. Sant Jeremies, profeta (s.VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Dijous [Ac 5,27-33 / Sl 33 / Jn 3,31-36]. Mare de Déu d'Araceli; sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

3. ■ Divendres [1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jn 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. □ Dissabte [Ac 6,1-7 / Sl 32 / Jn 6,16-21]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. □ † Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Ac 5,27b-32.40b-41 / Sl 29 / Ap 5, 11-14 / Jn 21,1-19 (o bé: 21,1-14)]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finojosa, bisbe; santa Irene, verge i màrtir (304), a Tessalònica.

Intencions del Sant Pare per al mes de maig

Perquè, mitjançant el compromís dels seus membres, l'Església a l'Àfrica sigui ferment d'unitat entre els pobles i signe d'esperança per a aquest continent.

DIUMENGE II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 5,12-16)

Els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimement en el pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis. Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor. Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb lliures perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués algun. També acudia molta gent de les poblacions veïnes de Jerusalem portant malalts i persones molestades per esperits malignes, i tots recobraven la salut.

Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

Que respongui la casa d'Aaron: / perdura eternament el seu amor. / Que responguin els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.

Ah, Senyor, doneu-nos la victòria! / Ah, Senyor, feu que prosperem! / Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / El Senyor és Déu. Que ell ens il·lumini. R.

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Jo Joan, germà vostre, que junt amb vosaltres compartixo en Jesús les penes, la paciència i la reialesa, vaig ser deportat a l'illa de Patmos per haver predicat la paraula de Déu i haver donat testimoni de Jesús. El dia del Senyor l'Esperit s'apoderà de mi, i vaig sentir darrera meu un gran crit, com un toc de corn, que deia: «Escriu en uns fulls això que veus i envia-ho a les set comunitats». Vaig girar-me per veure de qui venia la veu que em parlava, i vaig veure set lampadaris d'or, i enmig dels lampadaris algú que semblava un fill d'home, vestit amb una túnica llarga fins als peus i cenyit a l'alçada del pit amb un cenyidor d'or.

En veure'l vaig caure com mort als seus peus. Ell posà sobre meu la mà dreta i em digué: «No tinguis por. Jo soc el primer i el darrer. Soc el qui viu: Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme. Escriu, doncs, tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després.»

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas».

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «¿Perquè m'has vist has cregut? Felïços els qui creuran sense haver vist».

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 5,12-16)

Por mano de los apóstoles se realizaban muchos signos y prodigios en medio del pueblo. Todos se reunían con un mismo espíritu en el pórtico de Salomón; los demás no se atrevían a juntarseles, aunque la gente se hacía lenguas de ellos; más aún, crecía el número de los creyentes, una multitud tanto de hombres como de mujeres, que se adherían al Señor. La gente sacaba los enfermos a las plazas, y los ponía en catres y camillas, para que, al pasar Pedro, su sombra, por lo menos, cayera sobre alguno. Acudía incluso mucha gente de las ciudades cercanas a Jerusalén, llevando a enfermos y poseídos de espíritu inmundo, y todos eran curados.

Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aarón: / eterna es su misericordia. / Digan los que temen al Señor: / eterna es su misericordia. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Éste es el día que hizo el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

Señor, danos la salvación; / Señor, danos prosperidad. / Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / El Señor es Dios, él nos ilumina. R.

Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Yo, Juan, vuestro hermano y compañero en la tribulación, en el reino y en la perseverancia en Jesús, estaba desterrado en la isla llamada Patmos a causa de la palabra de Dios y del testimonio de Jesús.

El día del Señor fui arrebatado en espíritu y escuché detrás de mí una voz potente como de trompeta que decía: «Lo que estás viendo, escríbelo en un libro y envíalo a las siete Iglesias». Me volví para ver la voz que hablaba conmigo, y, vuelto, vi siete candelabros de oro, y en medio de los candelabros como un Hijo de hombre, vestido de una túnica talar, y ceñido el pecho con un cinturón de oro. Cuando lo vi, caí a sus pies como muerto. Pero él puso su mano derecha sobre mí, diciéndome: «No temas; yo soy el Primero y el Último, el Viviente; estuve muerto, pero ya ves: vivo por los siglos de los siglos, y tengo las llaves de la muerte y del abismo. Escribe, pues, lo que estás viendo: lo que es y lo que ha de suceder después de esto».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anoecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo».

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomàs con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métele en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto».

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

Shlâmâ lâkh! (Pax vobis!)

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Hem entrat de ple en la cinquantena pasqual, i el quart evangelista ens continua acompanyant en el nostre itinerari de preparació per rebre sacramentalment l'Esperit Sant com a do del Pare i del Fill.

Una de les expressions més típiques de Jesús és la salutació: «La pau amb vosaltres». Una salutació humana, perquè és signe de bona educació, i divina, perquè atorga allò que diu: la cancel·lació dels deutes. Pasqua, doncs, ens recorda aquesta doble condició de Crist: divina i humana. Crist és Déu, amb el Pare i l'Esperit Sant; Crist és home, prenent la nostra condició de la sempre Verge Maria. I tot el que toca l'essencial del nostre Credo sobre Jesucrist sempre té aquesta doble vessant. La pau amb nosaltres és el que Crist ens desitja en la persona dels Apòstols, reunits al Cenacle de Jerusalem, porucs perquè no saben què els esdevindrà a partir de la crucifixió de Jesús, el seu Mestre. Ha de venir el mateix Jesucrist, Senyor nostre, i comunicar-los l'amistat contínua amb l'Esperit Sant, que els atorga boca i saviesa (Lc 21, 15) per proclamar que el Regne de Déu s'ha fet realitat en Crist, Senyor.

Nosaltres, doncs, descendents espirituals de l'Església apostòlica, ens col·loquem en el lloc espiritual dels primers deixebles del Senyor; necessitem de la presència consoladora i comunicadora de vida de Crist i de l'Esperit Sant. Ara bé, on la trobarem? On l'experimentarem realment? En el sí de l'Ekklesia de Déu, més enllà de consideracions naturals o parcials, ressona avui el Missatge Pasqual de la bondat del Pare revelada en les nafres guarides de Crist; allí podrem participar dels sacraments que donen la Vida; allí és on podrem allargar suauement i poderosa l'acció apostòlica que el nostre món necessita.

Activitats del cardenal Omella

Dijous 2 (13 h). Participarà en la reunió ordinària de la Conferència Episcopal Tarraconense amb els altres bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya.

Agenda

«**Les Basíliques Històriques de Barcelona**». La IV Jornada estarà dedicada a la història de la Catedral de Barcelona: «La Basílica de la Santa Creu i Santa Eulàlia: la catedral abans de la catedral». Els dies 2 i 3 de maig, a la Facultat Antoni Gaudí d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes. Ateneu Universitari Sant Pacià (c/ Diputació, 231). Per a més informació: t. 934 534 925. Inscripcions: www.facultatantonigaudi.cat

Dues activitats a l'Ateneu Universitari Sant Pacià (c/ Diputació, 231). *Dimecres 8 de maig (9.30-13.15 h)*, jornada acadèmica «Gènesi 1,1-11,26. Història dels Orígens», amb el Dr. Armand Puig Tàrrach, rector de l'AUSP; el Dr. Marcos Aceituno, cap del departament de Sagrada Escripura de la FTC-AUSP; i el Dr. André Wénin, professor emèrit de l'Université Catholique de Louvain. *Del 9 a l'11 de maig*, sim-

posi «Dreams, Visions, Imaginations: Jewish, Christian and Gnostic Views of the World to Come», organitzat per la Humboldt-Universität; la Universität Regensburg; i l'Ateneu Sant Pacià. Per a més informació i inscripcions: www.teologia-catalunya.cat

Presentación del libro *Rosarium. Meditaciones bíblicas*, editado por Paulinas. *Sábado 4 de mayo (18 h)*, en Librería Paulinas (rda. Sant Pere, 19), intervendrán los autores de las meditaciones: Quique Fernández, Juan Molina, Pepe Pedregosa, y la pintora Beatriz de Colmenares. *Domingo 5 de mayo (18 h)*, en la Parroquia de la Medalla Miraculosa (c/ Consell de Cent, 114), rezo del Rosario delante de la obra pictórica *Rosarium*. Intervendrá el grupo musical *Cor Nou*.

Església de Sant Gaietà-P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - Enric Granados, 6). Concerts solidaris de maig. *Diumenge 5 (18 h)*, Ensamble de Gospel Luthier. *Diumenge 12 (18 h)*, Trencadors. *Diumenge 26 (17 h)*, concert de piano dels alumnes de Jordina Vives Casaramona.

Amics de l'Orgue de les Corts. Diumenge 5 de maig (18 h), a la parròquia de Santa Maria del Remei de les Corts (pl. de la Concòrdia, 1). Maria Sanchís, organista de l'Escolania de Montserrat, interpretarà obres de N. Casanovas, J. Cererols, D. Scarlati, J. B. Cabanilles i J. S. Bach. Aportació: 4,50 €.

Fiesta de la Divina Misericordia en la pquia. de Sant Agustí (pl. Sant Agustí, 2). Domingo 28 de abril, (13.30 h), exposición del Santísimo; 14 h, rezo del Rosario; 15 h, rezo de la Coronilla; 18 h, Misa solemne presidida por Mons. Joan Godayol. En esta fiesta se gana una indulgencia plenaria con las condiciones de costumbre. Información: t. 934 261 622.

Renovació Carismàtica - Grups Àgape i Koinonia. Dimarts 30 d'abril comença el Seminari de les 7 setmanes: «Vida en l'Esperit», al Santuari de Ntra. Sra. del Perpetuo Socorro, Redemptoristes (c/ Balmes, 100). De 19.30 a 20 h, lloança; i de 20 a 21 h, conferència. Informació: t. 617 818 958 / 934 541 018.

Noces d'argent presbiterals (1994-2019): Mn. David Amado Fernández; P. Antonio Criado Rodríguez, O de M; Mn. Francesc Gimeno Piñol; Mn. Rafael Méndez Hellín; P. Ramon Muray Esteve, SDB; Mn. Miquel Àngel Pérez Sánchez; i Mn. Waclaw-Zbigniew Szkopiak. El cardenal els va lliurar una petita imatge del Crist Bon Pastor.

Església i món digital. El dijous 11 d'abril l'Editorial Claret va organitzar un acte a la Fàbrica Lehmann de Barcelona per commemorar els 25 anys de la publicació en paper de *La Missa de cada dia*. D'aquesta publicació se n'ha fet una nova aplicació per a mòbils. Varen participar a l'acte el bisbe auxiliar de Barcelona, Antoni Vadell, que va remarcar l'esforç que fa l'Església per preparar-se per fer el seu servei també en el món digital; i el vicedegà de la Facultat de Comunicació Blanquerna, Josep Lluís Micó, que va dir que «la religió no es pot permetre el luxe de prescindir de la tecnologia, ni la tecnologia pot prescindir de la religió». Va presentar l'acte la periodista Glòria Barrete. Més informació: www.missadecadadia.cat

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

¡Manos a la obra!

El próximo uno de mayo celebramos la fiesta de San José Obrero, patrón de los trabajadores, fecha que coincide con la Jornada mundial del trabajo. En la historia de este día, hay un largo camino de lucha, sufrimiento, esperanza y éxito. La Doctrina Social de la Iglesia ha tratado incansablemente de proteger los derechos de los trabajadores y ha incidido en la transformación social del mundo laboral.

Con motivo de la fiesta del trabajo del año pasado, el papa Francisco nos hizo llegar su preocupación con un mensaje en *Twitter*: «el trabajo es un elemento fundamental para la dignidad de la persona». El drama del paro provoca desánimo e inseguridad económica y, en casos extremos, conduce a situaciones de pobreza y de miseria.

Hace ya muchos años que a la archidiócesis de Barcelona le preocupa el paro y la precariedad laboral. El pasado mes de marzo el Seminario Conciliar de Barcelona acogió el XXXI Encuentro de Estudio de la Pastoral Obrera de Cataluña, en la que participaron todas las diócesis con sede en Cataluña. El objetivo de esta jornada era consolidar la protección social de la población activa desocupada.

No podemos cerrar los ojos ante aquellos que malviven con pocos recursos ni ante a aquellos que trabajan en malas condiciones. Muchas personas que recurren a Cáritas lo primero que piden es trabajo. Con un trabajo, la persona debería conseguir el sostenimiento básico para ella y para su familia. Sin embargo, actual-

mente las ofertas de trabajo que hay en el mercado laboral son escasas y las que hay no siempre sitúan al trabajador en el centro, como prioridad. Por ello, ante la necesidad se aceptan trabajos precarios, que impiden una vida digna y el correcto desarrollo de la familia. Es necesario que gobernantes, empresarios, directivos y sindicatos trabajemos en una misma dirección y nos esforcemos por hacer lo posible para que todo el mundo tenga acceso a un trabajo decente que garantice una vida digna.

La falta de acceso a un trabajo decente no solo es un problema económico y social, sino también de orden moral y espiritual. Si los principios morales no guían la actividad económica y la acción social y política, difícilmente resolveremos los proble-

mas que persisten en el mercado laboral y que afectan a tantas personas y familias. El trabajo decente es un derecho fundamental de la persona, imprescindible para construir una sociedad más justa, próspera y cohesionada.

Teniendo en cuenta la invitación que el papa Francisco nos hace en *Evangelii Gaudium*, cabe preguntarse si hacemos todo lo posible para ofrecer el Evangelio y el encuentro personal con Jesucristo en el mundo laboral. El encuentro con Jesucristo, la confianza de saber que estamos en manos de Dios y guiados por el Espíritu Santo transforma nuestras vidas y transformará el mundo del trabajo.

Queridos hermanos, ¡pongámonos manos a la obra! Que el próximo miércoles, día uno de mayo, podamos celebrar todos la fiesta de San José Obrero con esperanza y que el trabajo sea siempre fuente de vida. ¡Que Dios os bendiga a todos!

Seguiu-nos

www.esglesiaibarcelona.cat

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiaibcn](https://twitter.com/esglesiaibcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT